

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Asa rex ob Prophetam in nernum missum, pedum morbo punitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

miliis, quia nonnumquam tota domus in illo, aut cum illo peccat. Quamuis id genus poenae rarius infligatur. Saepe extemplo adest morbus, post commissum peccatum. Ita paulò antè memorato Giezi reuertenti dixit Elisèus: *Sed & lepra Naaman adharebit tibi, & semini tuo usq; in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus, quasi nix.* Vnus dies, immò vnica nox intercessit inter increduli ducis scomma, & impletum Elisèi vaticinium. Nam altera luce, *conculcauit eum populus in porta, & mortuus est.* De peste in populum à Dauide numeratum immissa, alio iam loco egimus.

Hanani Propheta increpauerat regem Iuda Asa, quòd fiduciam habuisset in rege Syriae, & non in Domino, *iratusq; Asa aduersus Videntem, iussit eum mitti in neruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: Quid ei contigit? Quia Prophetam mitti in neruum, quo pedes constringuntur, talionis poena plexus est.* Nam *agrotauit etiam Asa anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quasit Dominum, sed magis in medicorum arte confisus est.* Non vult contemni medicum DEVS, quem iubet honorari: *Honora medicum propter necessitatem: etenim illum creauit Altissimus, ait, à DEO enim est omnis medela: sed hac ipsa de causa, non magis est in arte medicorum confideadum, quàm in Deo, qui in morbis omnibus est inuocandus.* Stultissimi mortales, qui in ualitudine laborantes tam sollicitè de medicis circumspiciunt, de Deo autè rogando & conciliando non cogitant, sine quo omnes medicinae sunt venena. Rectè proinde faciunt illi in Italia magistratus, ex quorum lege medici non audent, in agrotis curandis, antè progredi, quàm videant etiam medicos spirituales vocari. Ioram filius Iosaphat fratres suos & quosdam Principes Iuda occiderat, cui Elias (post raptum, ex eo loco, in quem Angelico ministerio translatus est, vt aliqui volunt) has litteras scripsit: *Hac dicit Dominus DEVS David patris tui: Quoniam non ambulasti in vijs Iosaphat patris tui, & in vijs Asa regis Iuda, sed incepsisti per iter regum Israël, & fornicari fecisti Iudam, & habitatores Ierusalem, imitatus fornicationem domus Achab, insuper & fratres tuos, domum patris tui, meliores te occidisti; ecce Dominus percutiet te plaga magna, cum populo tuo, &*

V.

Eccli. 38. 1.

2. Paralip. 21.

12.

filijs.

232 Cap. XXIII. Nona morb. causa, iustitia Dei in veteri Testamento, filijs, & vxoribus tuis, vniversaq; substantia tua. tu autem agrotabis pessimo languore vteri tui, donec egrediantur vitalia tua paulatim per singulos dies. Itaque & hostes ei Philistinos, Arabesque suscitavit Deus, qui terram Iuda vastauerunt, diripueruntq; cunctam substantiam, qua inuenta est in domo regis, insuper & filios eius. & uxores, & c. Et super hac omnia percussit eam Dominus alui languore insanabili. Cumq; diei succederet dies, & temporum spatia voluerentur, duorum annorum expletus est circulus: & sis longa consumptus tabe, ita ut egeret etiam viscera sua, languore pariter & vita caruit. Utinam autem non etiam post vitam cruciatus fuisset continuatus & multiplicatus, iustissimo iudice vindictam tam atrocium scelerum in hac vita inchoante, atque in æternum supplicium propagante.

VI.

1. Paralip. 26.
15.

Ozias, ob nimiam felicitatem elatus, sacerdotis sibi officium arrogavit, non dilata est pœna, inter adolendum plexus est. Quæ historia, quia eos erudit, qui adulatoriè permiscent officium Principis, cum officio Sacerdotis, dicentes, vnumquemque Principem, in ditione sua, posse disponere de religione & cultu diuino eiusque ceremonijs, ipsis Scripturæ verbis est apponenda. Ozias itaque pugnavit prosperè: egressumq; est nomen eius procul, eò quòd auxiliaretur ei Dominus, & corroborasset illum. Sed cum roboratus esset, eleuatum est cor eius in interitum suum, & neglexit Dominum Deum suum: ingressusq; templum Domini adolere voluit incensum super altare thymiamatis. Statimq; ingressus post eum Azarias sacerdos, & cum eo Sacerdotes Domini octoginta viri fortissimi restiterunt Regi, atq; dixerunt: Non est tui officij, Ozia, ut adoleas incensum Domino, sed Sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc à Domino DEO. Iratusque Ozias, tenens in manu thuribulum, ut adoleret incensum, minabatur Sacerdotibus. Statimq; orta est lepra in fronte eius coram Sacerdotibus in domo Domini super altare thymiamatis. Cum respexisset eum Azarias Pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes, viderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, acceleravit egredi, eò quòd sensisset illico plagam Domini. Fuit igitur Ozias Rex leprosus vsq; ad diem mortis sue, & habitavit in domo separata plenus lepra,